

N:o 52.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 maj 1895.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter Ulrika Charlotta Thorsberg.

(Statsutskottets utlåtande n:o 20.)

Till Konungen.

Uti en af Eders Kongl. Maj:t till Riksdagen aflåten proposition af den 9 november nästlidet år meddelas, att poliskonstapeln i Strengnäs Carl Fredrik Thorsbergs hustru Ulrika Charlotta Thorsberg, född Boman, afidit den 25 februari 1892, efterlemnande såsom sterbhusdelegare sin bemälde man, men icke några vid bouppteckningen den 28 juni samma år kända arfvingar, samt att, då några sådana ej heller inom föreskrifven tid anmält sig, kammaradvokatfiskalsembetet till rådstufvurätten i Strengnäs instämt poliskonstapeln Thorsberg med yrkande, att hans afidna hustrus tillgångar, i den mån Thorsberg ej vore dertill berättigad, måtte förklaras för danaarf. Genom utslag den 19 mars 1894, som vunnit laga kraft, hade rådstufvurätten förklarat, att den andel i den afidnas bo, hvilken icke enligt lag tillkomme hennes bemälde man, skulle, jemlikt 15 kap. 6 § ärfdabalken, såsom danaarf tillfalla kronan, i följd hvaraf Thorsberg förpligtats att, efter behörig bodelning, till kammaradvokatfiskalsembetet redovisa danaarfsmedlen jemte laga ränta å kronans arfslott från arfskiftesdagen tills utbetalning skedde.

Vid den delning, som i anledning häraf den 23 april nästlidet år

förrättats af boet efter den affidna, hade, enligt hvad af det öfver berörda förrättning upprättade instrument inhemtas, af behållningen i boet, bestående af dels fast egendom, taxerad till 2,000 kronor, och dels lös egendom till uppskattadt värde af 4,806 kronor 9 öre, kronan tillskiftats hälften af den fasta egendomen och hälften af den efter afdrag af enkemannens fördel återstående löseegendomen, i värde uppgående till sammanlagdt 3,282 kronor 90 öre.

Redan dessförinnan hade uti en till Eders Kongl. Maj:t den 15 januari 1894 ingifven skrift Thorsberg gjort framställning derom, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf måtte till hans förmån efterskänkas, dervid sökanden, som enligt af vederbörande pastorsembete utfärdadt intyg vore född den 5 juni 1832, särskildt framhållit, att boets behållning utgjordes af hvad som makarne under äktenskapet genom sträfsamt arbete sig förvärfvat för att på ålderdomen ega nödortftig bergning.

I anledning af berörda ansökning hade utlåtanden afgifvits af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Södermanlands län samt kammaradvokatfiskalsembetet, hvilka myndigheter, efter det magistraten i Strengnäs uti infordradt yttrande vitsordat, att sökanden saknade andra tillgångar än den honom enligt lag tillkommande andel i hustruns kvarlåtenskap samt den ringa aflöning, han åtnjöte såsom poliskonstapel, lika med magistraten förordat bifall till ansökningen, dervid kammaradvokatfiskalen tillika gjort förbehåll om tillgodonjutande af den honom lagligen tillkommande provision.

Med afseende å hvad i ärendet sålunda förekommit har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel måtte öfverlätas å sökanden, dock med kammaradvokatfiskalen förbehållen rätt att af sökanden eller dennes rättsinnehafvare utfå advokatfiskalen lagligen tillkommande aktoratsprovision å danaarfsbeloppet.

Hvad af Eders Kongl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagits har af Riksdagen bifallits.

Stockholm den 6 maj 1895.

Med undersätlig vördnad.
